

Quinta de Odelouca

Maandag 20 december 2010
Jrg. 5 nr. 2

Beste Nieuwsbrieflezers,

Dit is de kersteditie en onze laatste nieuwsbrief van 2010. Het was een hectisch jaar voor ons. Maar de klus is geklaard en we zijn verhuisd. En hoewel ons huis nog niet helemaal af is, wonen we er sinds dinsdag 14 december in. Het was wel aanpoten voor de mannen. Als het aan hen had gelegen had het nog wel een paar weekjes geduurd! Maar toen ze eenmaal wisten dat de verhuishwagen in het weekend zou komen is er keihard doorgewerkt, ook in het weekend. Dat was klasse!

De laatste anderhalve week in chronologische volgorde

Op **vrijdag 10 december** werd de elektra nog aangelegd. De electriciens hebben de laatste anderhalve maand veel pech gehad: Louis sneed zijn vinger door, Philippe ging door zijn rug en daarna werd de baas ook ziek. Met het gevolg dat alles al heel lang stil lag. Ze hadden ons beloofd dat ze maandag zouden komen. Maar het werd gelukkig vrijdag al, want Louis mocht weer gaan werken van zijn arts. Ook zaterdag is er de hele dag doorgewerkt door Louis en aan het einde van de dag hadden we overal licht.

Zoals jullie op de foto linksboven kunnen zien waren er toen ook nog geen binnendeuren. En de kachel moest ook nog worden aangelegd (foto linksonder).

Op **zaterdag 11 december** hebben we het hele huis schoongemaakt. De verhuishwagen zou eerst aan het einde van deze dag komen, maar gelukkig werd het pas zondagmiddag. Daar waren we erg blij mee, want daardoor konden we toch nog even wat extra dingen doen.

Op **zondag 12 december** was het dan eindelijk zover! Hier hebben we bijna 5 jaar naar uitgekeken! De verhuiswagen heeft 2500 km onze dierbare spullen vervoerd en komt hier over de lange zandweg aangereden.

En ja! Daar is hij met onze langverwachte spullen. Uitpakken maar die handel!

In ruim een uurtje was het gepiept. We hebben op het terras nog lekker even wat nagedronken van het harde werken. Dat had iedereen wel verdiend.

Maar goed. Alles staat dan wel binnen, de chaos is compleet. In de 5 jaar dat wij in Portugal zijn, hebben we hier natuurlijk ook het nodige aangeschaft. Alles stond inmiddels door elkaar heen. De hele week hebben er nog bouwvakkers om en door ons huis gelopen om dingen af te maken.

Op **maandag 15 december** was het een drukte van belang. Omdat Irineu en zijn mannen graag dinsdag al weer wilden beginnen met de kamer waar wij ruim een half jaar in vertoefd hebben en tot keuken hadden omgebouwd, moest ook daar alles tegelijk eruit. Ook werd de laatste hand aan de vloerverwarming gelegd, aangezet en gecontroleerd. Dat was bijna een dagklus.

De firma voor de dakgoten kwam ook op maandag. Dat was wel grappig om te zien. Uit een rol aluminium fabriceren ze ter plekken een dakgoot van 19 meter! Handig!

Op **dinsdag 14 december** werd onze kachel dan eindelijk geïnstalleerd. Daar hebben we ook lang naar uitgekeken. Gelukkig zijn we er niet afhankelijk van want er is ook vloerverwarming op solar.

We hadden onszelf als doel gesteld dat we deze dinsdagavond in het huis zouden slapen. Achteraf maar goed ook, want op dinsdag aan het eind van de ochtend werden we gebeld dat onze caravan die dag nog zou worden opgehaald. We schrokken ons een hoedje, want we hadden gedacht dat onze spullen daar nog wel een weekje in konden blijven en dat we, wanneer we er aan toe waren de caravan konden

schoonmaken. Dus het was die dag verschrikkelijk aanpezen. We hadden, zeker het laatste half jaar, de caravan steeds meer gebruikt als opslag voor van alles en nog wat. We sliepen er alleen nog maar in, en de rest stond doodgewoon vol met spullen. Dus er moest heel veel leeggehaald worden.

Alle verhuisdozen die we al hadden uitgepakt werden weer verzameld en weer ingepakt, nu met de spullen uit de caravan. Ja, zo schiet het natuurlijk niet op en kom je nooit door de rommel heen!

Het was wel even slikken toen ons ouwetje werd opgehaald. We hebben er heel veel aan gehad, het was onze steun en toeverlaat waar we altijd droog en warm konden slapen en vertoeven. Hier een foto van het allereerste begin, maart 2006. Ook wij kunnen ons eigenlijk al niet meer voorstellen hoe het was: een eenzaam huisje met een caravan ervoor. Een fles water boven het hoofd als douche, de koning te rijk met een jerrycan met tapkraantje waar we ons eigen 'stromend' water uit konden tappen en zonder elektra. Die

allereerste fase was echt pionieren. Maar daar is nu dan ook definitief een einde aan gekomen. De caravan was nog het laatste aandenken uit die pionierstijd.

En nu de tocht na bijna 5 jaar in omgekeerde richting....

Op weg naar een nieuwe bestemming....

Maar het leven gaat door en er moest nog steeds gewerkt worden. De binnendeuren zijn de afgelopen week geplaatst. Hier zien jullie Joaquim in ouderwetse stofjas aan het werk met een van de deuren. Een rustige werker met geen woord teveel. Maar uiterst precies en nauwkeurig. En de kamer waarin wij een half jaar woonden is doorgebroken en bij het huis getrokken. Inmiddels liggen de vloertegels er ook al weer in.

We hebben geluk gehad met het heerlijke weer in deze hectische verhuisweek. Met elke dag een lunch in het zonnetje op ons nieuwe terras. En ook al regent het nu pijpenstelen: morgen schijnt de zon weer.

Met deze nieuwsbrief komt er ook een einde aan de bouwverslagen die we met enige regelmaat op de website hebben gezet. Er komen geen nieuwe bouwverslagen meer, alleen nog nieuwsbrieven, die we zoals vroeger zo'n 2x per jaar zullen rondsturen. Wij willen iedereen bedanken die ons dit jaar en voorgaande jaren met hun belangstelling, goede raad en hulp hebben gesteund!

En wij willen jullie natuurlijk ook allemaal een gelukkig kerstfeest toewensen en een sprankelend en gezond 2011 waarin de wereld voor iedereen weer een beetje beter wordt.

Met hartelijke groet,

Bert en Thea

